

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Electo Et Decan. Et Mag. Nicolao de Levennes Can. Cameracen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

8 Epistolarum Innocentij III.

sensu pravi operis veniatis, & per hoc modicum fermenti totam massam corumpens, eum vobis reddat offensum sine quo nec residuum terræ nativitatibus Domini tueri poteritis, nec incursum hostium sustinere. In eo igitur & non in vestra multitudine confidentes qui docet manus vestras ad prælium & digitos vestros ad bellum, qui conterit bella, qui currum & exercitum Pharaonis projecit in mare, stete in fide, viriliter agite, Philistinorum aciem expugnantem. Nos enim &c. ut supra. Datum Laterani.

*ELECTO ET DECAN. ET MAG. NICOLAO
de Levennes Can. Cameracen.*

*Epist. 14.
Super cognitione
causæ quæ
inter Præmon-
stratensem &
Prumiensem
Ecclesias verti-
tur super pos-
sessionibus de
Hanapia.
Vide infra epist.
62. hujus libri.*

IN nostra præsentia constituti dilecti filij magistri Iac. & N. Atrebaten. procuratores Prumiensis Ecclesiæ, ex parte Abbatis & conventus de rato literas exhibentes, contra Præmonstratensem Ecclesiam proposuere querelam, asserentes quod cum causa quæ inter ipsas Ecclesias super possessionibus de Hanapia vertebatur, dilectis filiis G. Præposito S. Gereonis, R. & S. magistris Colonienf. ab apostolica sede commissa fuisset, ipsi in possessionem rerum, de quibus vertebatur quæstio, Prumiensem Ecclesiam induxerunt. Præmonstraten. verò appellatione interposita recedentes, ipsam non fuerunt infra biennium prosecuti. Propter quod Prumienses circa finem biennij confirmationem possessionis suæ à sede apostolica impetrarunt. Elapso verò biennio, ad I. quondam Cameracensem Episcopum & dilectum filium Abbatem sancti Bartholomæi, pro Præmonstratenfi Ecclesia fuit commissio impetrata. Sed memorato Episcopo viam universæ carnis ingresso, per ipsos non fuit quæstio terminata. Prædicti autem Prumienses subsequenter à felicis recordationis Celestino prædecessore nostro ad dilectum filium Abbatem sancti Victoris & bonæ memoriæ P. Cantorem Parisien. literas impetrarunt, in quibus continebatur expressum, quod ipsi factum Colonienfium iudicum facerent observari. Sed quia prædictus Cantor tunc temporis sedem apostolicam personaliter visitabat, in illius mandati non fuit executione processum. Tandem verò Præmonstratenfes causam eandem venerabili fratri nostro

Episcopo & dilectis filiis Cantori Atrebaten. & Abbati sancti Bartholomæi Noviomen. obtinuerunt committi: qui post inhibitionem prædictorum Abbatis sancti Victoris & Cantoris Parisiensis, & post appellationem à procuratore Prumiens. Ecclesiæ legitime interpositam, dictos Præmonstraten. causa rei servanda in possessionem rerum, de quibus erat controversia, induxerunt. Ceterum dilecti filij Abbas Calmoltensis, Gervasius & Robertus Canonici, & nuncij Præmonstratenfis Ecclesiæ, ex parte Abbatis & Conventus Præmonstratenfis, literis de ratihabitione exhibitis, è contra pro sua Ecclesia proponere curaverunt, quod antequam suprascripti iudices Colonien. sententiam pro Ecclesia Prumiens. proferrent, eò quod propter quasdam minas in præsentia iudicum factas, & eorum officio non repressas, advocatum coram ipsis habere non poterant, & quia ad extraprovinciales iudices trahebantur, ad sedem apostolicam appellarunt. Cujus appellationis suffragio illam dictam dicunt sententiam non tenere: tum quia iidem iudices, lite nondum contestata coram eis, ablente parte adversa, de proprietate dederunt sententiam: tum quia Præmonstraten. ad prosecutionem appellationis infra biennium specialem nuncium direxerunt. Præterea præfati Cameracensis Episcopus & Abbas sancti Bartholomæi, quibus causa fuerat delegata, partibus legitime citatis, præsentibusque earum procuratoribus legaliter ordinatis, ab eisdem Præmonstraten. testes ad infirmendam dictam sententiam receperunt. Quorum attestationem Episcopus & Cantor Atrebaten. & Abbas sancti Bartholomæi Noviomen. auctoritate suffulti, de mandato apostolico sententiam Colonien. iudicum revocantes, judicaverunt Præmonstratenfes possessionem rerum, de quibus fuerat litigatum, debere, sicut ante litem possederant, quietè & pacificè possidere. Nolentes igitur ut ejusdem causæ decisio ulterius progeretur, prædictorum omnium inquisitionem & decisionem canonicam vestram duximus experientiam committendam, per apostolica vobis scripta districtè præcipiendo mandantes, quatenus partibus ad vestram præsentiam convocatis, & inquisita super præmissis & aliis omnibus quæ inter se super eodem negotio duxe-

Romani Pontificis Lib. I. 9

duxerint proponenda diligentius veritate, tam principalem quam incidentes quaestiones, sublato appellationis obstaculo, sine canonico terminetis, facientes quod exinde duxeritis statuendum per censuram ecclesiasticam inviolabiliter observari. Si qua verò partium legitime citata praesentiam vestram adire, vel iudicio parere contempserit, vos nihilominus, quantum de jure poteritis, & probationes praesentis partis recipere & in causae cognitione ac decisione procedere non tardetis. Nullis literis obstantibus, si quae apparuerint praeter assensum partium à sede apost. impetrata. Quòd si omnes &c. Datum Lateran. ij. Nonas Feb.

P. BASILICAE XII. APOSTOLORVM
& B. Tituli sancti Petri ad vincula Presbyteris Card. ap. sedis Legatis.

CVM apostolica sedes quasi lucerna super candelabrum sit disposita, nec civitas possit abscondi, quae supra montem est constituta, nos, qui ei, licet immeriti, praesidemus, diligenter debemus cura satagere, quatenus luceat lux nostra coram hominibus, ut videntes opera nostra bona, glorificent patrem luminum, à quo bona cuncta procedunt. Nos enim debemus esse sal terrae. Quòd si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut foras emissum, ab hominibus conculcetur. Absit igitur à sedis apostolicae puritate, ut, cum Deus virgam peccatoris non dereliquerit super sortem justorum, ad colligationes illicitas cum operantibus iniquitatem declinet: quin potius dissolvat colligationes impietatis, solvat fasciculos deprimentes. Sanè cum dilectus filius Prior sancti Fridiani nobis & fratribus nostris tractatum illum, quem cum Episcopis & Consulibus civitatum Thusciae habuistis, & verbis exposuisset, & ostendisset in scriptis, non modica sumus admiratio-
ne commoti, cum forma colligationis hujusmodi in plerisque capitibus nec utilitatem contineat, nec sapiat honestatem. Immo cum Ducatus Thusciae ad jus & dominium Ecclesiae Rom. pertineat, sicut in privilegiis Ecclesiae Rom. oculata fide perspeximus contineri, nullam inter se sub nomine societatis colligationem facere debuissent, nisi salvo per omnia jure pariter & auctoritate sacrosanctae Rom. sedis, quae disponente

Domino cunctorum fidelium mater est & magistra. Cum & illud debuissent attendere, quòd infirmum erit penitus aedificium quod super hoc fundamentum non fuerit stabilitum. Quocirca discretionem vestram rogamus attentius, & exhortamur in Domino, quatenus, sicut viri prudentes & providi, ad profectum & honorem tam Ecclesiae Rom. quam Thusciae sollicitius intendatis. Et ut vobis nostrae voluntatis propositum elucescat, dilecto filio N. latori praesentium super his quae vobis ex parte nostra duxerit proponenda, indubitata fide credatis. Nos enim firmum gerimus in voto propositum, à quo nec mors nec vita nos poterit separare, fideles & devotos Ecclesiae de corde puro, conscientia bona, & fide non ficta diligere, & contra malignas opprimentium insolentias apostolicae protectionis clypeo defendere. Datum Lateran.

CAPITULO S. ANASTASIAE.

EX illo singularis excellentiae privilegio quod unigenitus Dei filius IESUS CHRISTUS Apostolorum principi Petro concessit, sanctorum patrum postmodum instituta manarunt, ut majores causae ad sedem apostolicam perferrentur, quatenus quid super eis deberet statui, circumspecta ipsius responsio declararet. Cum igitur in Ecclesia vestra, quae sub obedientia sedis apostolicae perseverans, Graecorum haecenus & ritum servavit & linguam, per laicalem potentiam praeter nostram auctoritatem & electionem vestram non tam Latinus quam barbarus sit intrusus; Nos de fratrum nostrorum consilio intrusionem ipsam irritam decernentes, ne diutius pastoris solatio vestra careret Ecclesia, vobis humiliter postulantibus secundum statuta Canonum & antiquam ejusdem Ecclesiae consuetudinem liberam concedimus licentiam eligendi; per apostolica vobis scripta mandantes, quatenus talem vobis in pastorem electione canonica praeferatis, qui non minus prodesse desideret & noverit, quam praesse. Datum Lateran. viij. Id. Februarij.

CAPVANO, REGINENSI,
& Panormitano Archiepiscopis.

His scriptam est in eundem serè modum ut supra, usque ad verbum il-

B

Epist. 16.
Super colligationibus factis cum Episcopis & Consulibus civitatum Thusciae.
Vide infra epist. 14. & 35. hujus libri.

Epist. 18.
Vt electus per potentiam laicalem intrusus cassetur, & alius de licentia apostolica deligatur.

Epist. 17.